

ע"פ 6021/11 - איתן יוסף נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פלייליים

ע"פ 6021/11

לפני: כבוד השופטת ע' ארבל
כבוד השופט צ' זילברטל
כבוד השופט א' שהם

המבקש: איתן יוסף

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק דינו של בית המשפט העליון
בירושלים מיום 24.2.14 בע"פ 6021/11 שניתן על ידי
כבוד השופטים ע' ארבל, צ' זילברטל, א' שהם

בשם המבקש: בעצמו

בשם המשיבה: עו"ד ח' שוייצר

החלטה

השופטת ע' ארבל:

בקשה לעיכוב ביצוע עונש של 16 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש על-ידי בית המשפט המחוזי בירושלים
[כבוד השופט א' כהן] בת"פ 103/10 מיום 6.7.2011.

1. המבקש הורשע בשתי עבירות של הצתה לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק ובשתי עבירות של הדחה בחקירה לפי סעיף 245(א) לחוק. ביום 24.2.2014 ניתן פסק הדין בערעור שהגיש המבקש על הכרעת הדין וגזר הדין [השופטים ע' ארבל, צ' זילברטל ו-א' שהם] במסגרתו הוחלט לזכות את המערער מאחת מהעבירות איומים בהן הורשע, ולהותיר את יתר ההרשעות על כנן כמו-גם את עונש המאסר שנגזר עליו. נקבע כי על המבקש להתייבב לריצוי עונש המאסר בפועל ביום 9.3.2014.

במעמד שימוע פסק הדין, לבקשת בא-כוח המבקש ובהסכמת המשיבה, נדחה מועד ביצוע עונש המאסר ליום 24.4.2014.

2. ביום 22.4.2014 הגיש המבקש, בעצמו, בקשה נוספת לעיכוב ביצוע עונש המאסר, בה טען כי אשתו עזבה אותו זה מכבר, והותירה אותו לטפל בארבעת ילדיו הקטנים לבדו, כאשר הוא נתון בחובות כספיים משמעותיים. המבקש הוסיף וציין כי הוא מתגורר כעת בבית הוריו, בהם הוא נדרש לטפל בשל מצבם הבריאותי רעוע. לטענתו, הוא זקוק לפרק הזמן המבוקש כדי לטפל בענייניו, ובכלל זה למצוא סידור לילדיו. המשיבה התנגדה לבקשה בצינה כי המבקש לא גיבה את טענותיו באסמכתאות כלשהן, בפרט מטעם רשויות הרווחה, מהן ניתן ללמוד על מצבו.

3. בהמשך לכך, ביום 29.4.2014 הוריתי למערער לגבות את בקשתו באסמכתאות מטעם רשויות הרווחה, או בתמיכה משמעותית אחרת. לאחר שעיינתי בחומר שהועבר על-ידי המבקש, מצאתי כי הוא אינו מאפשר לקבל תמונת מצב באשר להליכי הגירושין בהם הוא נתון לטענתו ולא באשר למצב ילדיו, ולכן הוריתי למבקש, פעם נוספת, להגיש אסמכתאות מתאימות, וזאת עד ליום 8.5.2014. לאחר שניתנה למבקש ארכה נוספת, ביום 21.5.2014 הגיש המבקש מספר אסמכתאות כדי לגבות את טענותיו. במסגרת זאת ביקש המבקש לדחות את עונש המאסר שהוטל עליו עד ליום 30.12.2014.

9. עיינתי במסמכים שהוגשו מטעם המבקש ובתגובת המשיבה להם. המסמכים מעידים על היות המבקש נתון בהליכי גירושין, על מצבם הבריאותי של הוריו של המבקש וכן על קיומם של חובות כספיים. כמו-כן צורף מכתב מטעם חנניה צברי, עובד סוציאלי במושב בו מתגורר המבקש, המתאר את נסיבותיו של המבקש, אולם מפיו.

10. יחד עם זאת, התמונה המתקבלת בדבר מצבו המשפחתי של המבקש היא חלקית בלבד, בפרט בכל הנוגע לטענתו העיקרית לפיה הוא מטפל לבדו בארבעת ילדיו. בנסיבות אלה, ובהינתן נקודת המוצא לפיה על המבקש לרצות את עונש המאסר שנגזר עליו, מצאתי לנכון לדחות את מועד ריצוי עונשו ב-90 ימים, במהלכם יפעל המבקש, בסיוע רשויות הרווחה במועצה האזורית מטה יהודה - ככל שהוא אכן נדרש - למצוא סידור מתאים לילדיו אשר יבטיח את רווחתם בזמן שירצה את עונשו.

המבקש יתייבב לריצוי עונשו ביום 31.8.2014 בשעה 10:00, כפי שנקבע בפסק הדין מיום 24.2.2014.

המזכירות תמציא החלטה זו לשירותי הרווחה במועצה האזורית מטה יהודה.

ניתנה היום, ג' בסיון התשע"ד (1.6.2014).

שופט

שופט

שופטת
